

Презъ 1898 г. Маркони билъ поканенъ отъ италианското правителство да замине за гр. Специна и тамъ да построи особна предавателна стнция, която да постави въ връзка всички италиански военни параходи, намиращи се на 20 клм. разстояние отъ брѣга. Сжщата година той заминалъ за Лондонъ и образувалъ дружество за добиване на патентъ въ всички страни. Това дружество въ 1900 г. се преименувало „Маркониено безжично телеграфно дружество“.

Презъ мартъ 1898 г. Маркони установилъ връзка презъ Ламаншъ — между Франция и Англия.

Една вечеръ, 1899 г., знаменитиятъ ученъ Бранли, който се намиралъ въ Вимеро (Франция), получилъ следната телеграма:

„Г-нъ Маркони изпраща на г. Бранли своитѣ поздравии презъ Ламаншъ, тъй като това постижение се дължи отъ части и на неговитѣ знаменитѣ трудове“. —

Това бѣ първата радиотелеграма.

Безжичниятъ телеграфъ се роди! Човѣкътъ вече е свързанъ съ всички краища на земята, нѣщо за което той бѣ мечталъ отъ вѣкове. Невъзможното стана възможно; чудото е вече една всѣкидневна действителность.

Нека, обаче, се знае, че това велико откритие е плодъ на дълги проучвания отъ множество учени, между които сж: Бранли и Поповъ, но най-вече е дѣло на Маркони, който използва всички научни познания и постигнати резултати отъ своитѣ предшественици и създаде безжичния телеграфъ.

Мечтата на Маркони бѣ да влѣзе въ връзка съ Америка. Въ 1900 г. се построи английска станция въ Полду. Маркони даде нарежданията си и замина за Америка. Отъ Сенъ-Жанъ той поиска да му протелеграфиратъ известната вече буква С (три морзови точки). На 14 декемврий, точно въ определеното време, Маркони долови тритѣ морзови точки.